

Inserati se sprejemajo in veljā trispna petit-vrsta: 8 kr. ēe se tiska enkrat, 12 kr. ēe se tiska dvakrat, 15 ēe se tiska trikrat.

Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska na velikem trgu h. šte. 9, II. nadstropje.

Vredništvo je na velikem trgu h. št. 9, v II. nadstropji.

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán veljā:

Za celo leto . . .	15 gl. — kr.
Za pol leta . . .	8 " — "
Za četrt leta . . .	4 " — "
Za en mesec . . .	1 " 40 "

V administraciji veljā:

Za celo leto . . .	13 gl. — kr.
Za pol leta . . .	6 " 50 "
Za četrt leta . . .	3 " 30 "
Za en mesec . . .	1 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan veljā 1 gl. več na leto.

Izhaja vsak dan in sicer ob 5. uri popoldne.

O veselem prihodu

Njegovega Veličanstva

cesarja Franca Jožefa I.

na Kranjsko

11. julija 1883.

Ljubljana se raduje bela,
Razlega se veselja glas;
Ta glas zasliši vsa dežela,
Ga čuje v hribih zadnja vas:
*V deželi naši Cesar je preblagi,
Med vernimi sinovi oče dragi.*

Z visokih lín doní zvonjenje,
Odmeva grom topov okrog;
Dišeči venec, vej zelenje
Opleta krasni slavolok.
Tako naš rod cesarja si preslavlja,
Tako vladarja dobrega pozdravlja.

Glej, v mraku kresi se žarijo
Na gor slovenskih temenih:
Ljubezni žarki bolj bliščijo,
In lepši so od kresov tih.
Umirati boš vidil krese jasne,
Ljubezen v srcih nikdar ne ugasne.

Stoletij šest je že minilo,
Kar z močno roko Habsburžán
Prišel dežele je krmilo,
Za Krajno bil je srečen dan.
Mogočni ščit zdaj ljudstvo naše var'je,
Junaške, blage zdaj imá vladarje.

Spomin dogodbe te preslavlja
V hvaležnosti slovenski rod:
Prisego staro zdaj ponavlja, —
Da čuje Car jo in Gospod:
*Se ruši skala, hrib celó se maja,
Zvestoba naša trdna zmir ostaja.*

Srebrá v deželi ni, ne zláta,
Al mnogo rajskih je lepot;
Z narave čudi je bogata,
Pod zemljo polna je krasot.
Pa bolj od tih dva bisera slovita,
Dva bisera v naróda srcih skrita.

Udanost veri in zvestoba
Cesarju — bisera sta dva.
Slovenec hrani ju do groba,
In brani sil sovražnika.
Za ti svetinji, kar imá, daruje,
Življenje v boju rad celó žrtvuje.

Zatoraj Krajna se raduje,
In moli ves Slovenski rod:
*Nebo naj srečo na Te suje,
O svitli Cesar, naš Gospod!
Naj Bog dobrotni dolgo Te ohrani,
Naj ščit Njegov nezgod Te vedno brani!*

Janez Bilc.

Cesar na Kranjskem.

Toliko zaželjeni in težko pričakovani slavnostni dnevi so prišli; dežela Kranjska se raduje, da so jo cesar blagovolili obiskati, in iz dna svojega srca vsak prebivalec mile naše domovine kliče: Bog živi našega cesarja Franca Jožefa!

Dežela kranjska bila je svojim vladarjem vsigdar zvesta; zato noben zopern spomin ne greni njenega veselja; zato se ona svojemu cesarju približuje z nedolžno odkritosrčnostjo, kakor otrok očetu, ktere ga nikdar ni razžalil. To je v resnici naj primernejša podoba; naš cesar svojim narodom niso strog in visok gospodar, oni so jim v pravem pomenu oče, ki jih v srce zaboli in žali vsaka nesreča otrok, in ki radodarno odpró svoje roke, kadar je treba temu ali unemu pomagati. Kdo bi soštel solze, ki so jih oni obrisali, kdo bi naštel reveže, katerim so oni pomagali, kdo bi se spominjal vseh dobrot, ki so jih oni v svoji radodarnosti že podelili? Ni ga dneva, da bi ne brali o bogatih, v resnici cesarskih darovih, ki so jih za to ali uno reč odmenili, in brez strahu, da bi nam kdo ugovarjal, smemo trditi, da vsi evropejski vladarji skupaj ne delé toliko milošenj, kakor naš preljubljeni cesar Franc Jožef, katerih naj večje veselje, naj obilnejša sreča je, dobrote deliti in drugim pomagati.

Kinčajo jih pa tudi še druge čednosti, ki vladarje in od njih vladane narode delajo srečne, in s katerimi so se že od nekdaj odlikovali vladarji iz slavne Habsburške hiše, ki se smejo pred celim svetom ponášati, da pri Habsburški rodovini ni nobene krivice. Kdo bi nam mogel imenovati vladarsko hišo, ki bi ne bila kedaj krivično napadala sosedov in ne zmerom s pravičnimi sredstvi skušala pomnožiti svojega imetja in vtrditi svoje moči, dasi je morebiti le nekoliko časa vladala in slovela? Edina habsburška hiša se sme ponášati, da je v 600 letih, odkar vlada v naših deželah, vsigdar ljubila in iskala le pravico, ter krivico sovražila, in raje najhujšo zopernost in prav v nebo pijoče krivice, ki jih je dostikrat od sosedov trpela, voljno prenašala, kakor da bi se bila maščevala nad svojimi nasprotniki in jim hudo s hudim povračala.

Zato je pa tudi poseben blagoslov božji nad rodbino habsburško: dostikrat že je bila prav zelo poškodovana, dostikrat od ošabnih napadnikov ponižana in na videz skoraj uničena, pa vselej se je zopet

vzdignila veličastnejša in mogočnejša ko prej, in danes po 600letnem obstanku tako slavno, tako mogočno gospoduje po svojih deželah in pri drugih državah vživa toliko spoštovanja in zaupanja, kakor v naj srečnejših in naj slavnnejših časih preteklih stoletij!

Marsikteremu se to čudno dozdeva, zlasti ko pomisli, da je mnogo enako ali še bolj mogočnih vladarskih rodbin po kratkem obstanku zginilo s sveta. Za vernega kristjana pa, ki veruje, da Bog kot najvišji kralj in gospod vlada vse, in da mora vse služiti njegovim svetim namenom, to ni nič čudnega. Ker habsburški vladarji so bili vselej krepki branitelji sv. katoliške cerkve; zvesto so sami branili sv. vero, ter jo ohranili tudi svojim narodom. Kjer je pa tako zdrava korenina, tam se tudi začasnih napčenost ni bati, ampak vse se prav iz lahko poravná. To se je tudi pri družini habsburški godilo, kateri se imamo v prvi vrsti zahvaliti, da so narodi avstrijski pri najhujših nevihtah in naj silnejših napadih ohranili sv. vero. Zato je pa tudi Bog to rodbino milostljivo ohranil že 600 let, zato pa tudi sedaj iz celega srca kličemo: Bog naj nam našega cesarja Franca Jožefa ohrani še mnogo mnogo let, ter naj dá njih slavni rodbini vladati še drugih 600 in 600 let!

Ko ta list našim častitim bralcem pride v roke, cesar že bivajo v osrèji naroda slovenskega, v beli Ljubljani. G. deželni predsednik baron Winkler peljal se jim je naproti do Trebovelj, na Štajarskem, g. deželni glavar grof Thurn z deželnim odborom, in mestni župan Grasselli z mestnim odborom in jako odličnimi osebami so jih pa pričakovali na ljubljanskem kolodvoru. Prvi jih je v imenu dežele pozdravil deželni glavar grof Thurn s sledečim nagovorom, v katerem je besede: Dobro došli na Kranjskem — govoril tudi slovenski.

Vaše Veličanstvo!

Premilostljivi Cesar in Gospodar!

Prepokorno vojvodstvo Kranjsko na svoji zemlji pozdravlja Vaše Veličanstvo v neizmerni radosti, da se je z najmilostljivejšim obiskom svojega preljubljenega cesarja spolnila njegova naj prirčnejša in ob enem naj ponosnejša želja. Vesela navdušenost v tem trenutku prešinja vse vrste prebivalstva; radostno triplje srce vsakemu Kranjcu. Deželni odbor približuje se prespoštljivo razodevaje ta čutila ter Vašemu Veličanstvu iz naj zvestejšega srca zakliče: Dobro došli na Kranjskem! Radostni izrazi, ki se Vašemu Veličanstvu ne bodo razodevali v sijajni, pač pa prirčni obliki, naj pri Vašem Veličanstvu gojé in vtrjujejo pre-

pričanje, da je marsikteri Vaših narodov bogatejši, noben pa ne bolj zvest in vdan svojemu cesarju, kakor ljudstvo Kranjsko.

Za njim pozdravil jih je župan Grasselli v imenu ljubljanskega mesta tako-le:

Vaše c. kr. Veličanstvo!

Z nepopisno radostjo je Ljubljana pričakovala današnji dan, ki jej izpolni dolgo gojeno, vročo željo. Po mnogih letih zopet presvitlega nam cesarja in gospodarja prihod osrečuje verno-vdano glavno mesto verno-vdane dežele Kranjske! (Nemški nadaljevaje:) Radostno ginjeno čaka vedno zvesto prebivalstvo ljubljansko po mestnih ulicah, da bo z veselim krikom razodevalo svojo neomejeno vdanost do preljubljenega deželnega Gospodarja. Prepokorno vdani mestni odbor Vašemu Veličanstvu izreka prvi spoštljivi pozdrav mesta ljubljanskega z besedami, ki so v tem veličastnem trenutku vsem na jeziku: Bog blagoslovljaj Vaše Veličanstvo; Bog blagoslovljaj ta dan!

Odgovore cesarjeve in popis sprejema samega pa slavni spreved v mesto objavimo jutri.

A. E. I. O. U.

Avstrije slavnilo geslo kaže se sedaj obično v črkah: A. E. I. O. U. ter čita: „Austria erit in orbe ultima“

Pravijo, da je to geslo posneto po napisu, ki ga je imel na srebrni časi svoji nadvojvoda Avstrijski Friderik V. (cesar nemški III., kralj rimski IV.) od l. 1445 do 1493: „Aquila Ejus Iuste Omnia Vincet“.

Bodi si vže, kakor koli; sedaj se čita: „Austria erit in orbe ultima“, in Nemeu se glasi: „Aller Ehren ist Oesterreich voll“. In to po vsi pravici, kajti:

A. Poglejmo v zgodovino, kako je Avstrija nastala. — „Bella gerant alii, tu felix Austria nibe!“ Naj več samo od sebe, prostovoljno, po radostnih vezah, srečnih zakonih, vzrastlo je veliko cesarstvo Avstrijsko.

E. Poglejmo po zemljah, ktere veže Avstrija. — „Variatio delectat“. — Leži skoraj v sredi zmernotoplega pasa, ter ima dosta prijetno, svojim prebivalcem kaj vgodno podnebje, in njih potrebam jako koristno ozemlje.

I. Poglejmo na narode, ktere objema Avstrija. — „Viribus unitis!“ — Dokaj jih je, in tudi tu veljá: Razlika me mika, pa dostojno množi in poveljuje, da me sosed „mnogojezično“ primerno spoštuje.

O. Poglejmo po verstvih, ktera vladajo v Avstriji. — „Ubi Petrus, ibi Roma.“ — Največ se jih oklepa trdne skale v Rimu — vere katoliške, ktera vlada — vendar tako, da se druge ne žaliyo.

U. Poglejmo po vpravi ali vladi, ktera mnoge dežele strinja v močno državo Avstrijo. — „Spiritus est, qui vivificat.“ — In ta duh je očetov, kateri

v dejanjski ljubezni izvršuje pravico tako, da ima domovino Avstrijan, in ljubi jo, in vé, zakaj jo ljubi. Vladar po milosti Božji — prvi za Bogom — sme se reči — največ miloščine darí svojim vdanim in potrebnim podložnikom.

A. E. I. O. U. — pojmo torej vzlasti te dni Slovenci, hvaležni podložniki Avstrijski, in ko bi tudi, česar Bog ne daj! po nemilih osodah v istini ke-daj se razrušila Avstrija, bode vendar po storjenih dobrotah vedno živela, kakor slovečo glasilo sloveni naš Svitoslav:

*Kar cesarstev, kar kraljestev svet pozná:
Naj delj bo zmed njih živela Avstrija.*

Šeststoletnica Štajarska.

V nedeljo 8. t. m. zjutraj ob sedmih so bili cesar v stolnici pri sv. maši, ki so jo darovali preč. g. škof Zwerger. Popoldne je bila ljudska veselica v Göstinskem logu, ki so jo cesar obiskali ob štirih popoldne. Ljudstva je bilo od 50.000 do 60.000 in gnječa tako velika, da je cesarjev voz komaj tje priril.

Pred odhodom iz Gradea so cesar darovali: Vincencijevi družbi 300 gld., za sirotišnico „Baromeum“ 200 gld., za otročjo bolnico 200 gld., za družbo sv. jaslje 200 gld., društvu za preskrbovanje po ceni stanovanj 200 gld., za ljudsko kuhinjo 200 gld., društvu za podporo starih in onemoglih duhovnikov 200 gld., društvu za izrejo zapuščenih in zanemarjenih dečkov 200 gld., katoliškemu društvu gospoj 200 gld., društvu „Kolonija“ 100 gld., privatnemu penzijskemu zakladu učiteljskemu 100 gld., društvu za podporo eksekviranih revežev 100 gld., podpornemu društvu državne obrtne šole 100 gld., skupaj 2700 gld.

Pondeljek zjutraj ob šestih so cesar Gradeč zapustili, ter se odpeljali v Gleichenberg. Ljudstva se je bilo na oger-skem zahodnjem kolodvoru silo veliko zbralo, ki je cesarja živahno pozdravljalo, dokler je bilo videti vlak, ki jih je odpeljal. Tudi med potjo se je ljudstvo po vseh postajah zbiralo k pozdravu. V Gleisdorfu so se pomudili pri dovršitvi ubožne hiše. Ob devetih so prišli v Gleichenberg, ogledali toplice, potem pa so šli v krasno palačo princea Thurn-Taxis-a, kjer so zajutrkovali. Ob 10. uri so prišli z Radgono, kjer so v spomin na to slovesnost odprli novo šolo. Načelnik okrajnega zastopa ljutomerskega je cesarja pozdravil jako pristréno v slovenskem jeziku, neka deklica pa jim je ponudila kozarec izvrstnega in že v starih časih slovečega ljutomerskega vina, ki so ga cesar blagovoljno sprejeli. Potem so ogledali tam razstavljeno topničarstvo. Ljutomerski Slovenci so se pri sprejemu posebno skazali; poslali so bili namreč v Radgono banderij 178 mož, na čilih konjih v narodni obleki s črnorumenimi zastavicami, ki so cesarja pozdravili z gromotimi živio-klici ter jih

spremili do mosta. Od ondot so šli v konjsko razstavo, ki jim je posebno dopadla, ter so 50 cekinov izročili komisiji kot darilo. Ob tri četrt na dve so se odpeljali čez Stras v Spielfeld, od ondot pa v Maribor. Na slovenski meji pri Egidijevem Tunelu pozdravila je zbrana množica z gromovitimi živio-klici cesarja, v Mariboru pa jih je pričakoval na kolodvoru knez in škof Stepišnek, pri katerem so stanovali. Na kolodvoru jih je pozdravil mestni župan, burni živio- in hoch-klici so pretresali zrak, ko so se cesar peljali v mesto. Pri drugem slavlolu sprejele so jih belo oblečene deklice, ob straneh pa so stali dečki in deklice v raznoterih narodnih nošah avstrijskih. V škofiji so jih pričakovali duhovni, vradniki, okrajni zastopi in okoli 300 županov. Ob polu sedmih je bil dvorni obed, ob devetih pa se je pričela razsvitljava, ki je bila jaka sijanja. Pred palačo so se vstavili pevci z bakljado ter so zapeli nekatere pesmi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. julija.

Avstrijske dežele.

Iz Prage, 7. julija. Poročevalec deželnega odbora, Zeithammer, je predložil budget in kazal na potrebo da se zviša deželna priklada od 28 na 29 odstokov. Budget, izkaz deželnega gospodarstva, prevdarek za zemljiščino odvezni zaklad in poročilo deželnega odbora za stran česko-moravske poprečne železnice se izroči budgetni komisiji. Za preskušnjo računskega sklepa pri hipotekni banki se vstanovi posebna komisija. Za poročilo deželnega odbora z načrtom postave in predlogom resolucije se voli tudi posebna komisija. Potem so bile volitve v komisijo.

Šolski budget Česki. Deželni odbor je za l. 1884 za šolstvo odločil 3.200.000 gold., v pomoč pri zgradbi 140.000 gold., in v doneskih za učiteljski pokojninski zavod 300.000 gold.

Iz Innsbrucka, 7. julija. V deželnem zboru je bila živahna razprava o tem, kdo ima oskrbovati glavnicu za rejo svilnih gosenic. Vladni predlog je bil, da naj nad tem gospodari deželni kulturni svet, in to je tudi nasvetoval gospodarski odsek deželnega zbora. Poslanec Dordi je nasvetoval preko tega nasveta dnevni red, ter je svetoval za manjšino, da naj se to gospodarenje izroči odseku, ki se ima zopet za to izvoliti. C. k. namestnik je branil vladni predlog, ker se ozira na korist južnih krajev v deželi, in da je zato poklican v prvi vrsti deželni kulturni zavod, ker so v njem zastopani vlada, dežela in svilorejci. — Nasvet večine je bil sprejet s tem pristavkom, da se mora sklep računov predložiti deželnemu zboru in c. k. namestnik je zahteval to isto za vlado.

Vnanje države.

Iz Rima se naznanja 7. julija. Prusko poslanstvo pri Vatikanu bode ob kratkem dobilo odgovor na oboje poslednjih pisem. Poslanec pl. Schlöger, ki bi imel nastopiti svoj odpust 15. t. m.

bode zarad diplomatskih opravil nekoliko odložil svojo pot.

Starašinstvo je končalo seje, a poprej je dovolilo, da se zboljša okolica Rima (campo Romano) kakor je to vže sklenila poslaniška zbornica.

O pruskih cerkvenih zakonih piše „Moniteur de Rome“: Nov cerkven zakon je tak, da bode mogoče oskrbovati najskrajnejše potrebe dušnega pastirovanja. Zakon pa ne bode stalno obveljal, ako se ne doseže po njem „modus vivendi“. Država mora pripoznati, da so bistvene svobodščine cerkvene prenovljavne, preden more cerkev kake konkecije. Dokler pa Prusija ostane pri svojem sumljivem vedenji, dostlel napravlja zakon le nove razpore in preglavice.

Bolezen grofa *Chamborda* je baje otekline (rak) v želodeu. Otekline se je na znotraj predrla pretečene dni, in zato mu je nekoliko odleglo.

Iz Londona, 7. julija. Spodnja zbornica je zavrgla s 130 zoper 114 glasovi nasvet Masarada, naj se pravica voliti v parlament dá tudi tistim ženskam, ki volijo v občinske zastope.

Domače novice.

(Prihod požarnih straž in meščanskih brambovcev.) Po deseti uri je pripeljal posoben, dolg vlak iz Dolenjskega požarne straže in meščanske brambovce iz Novega mesta, Metlike in Krškega, razen tega tudi veliko družega ljudstva z one strani. Na kolodvoru jih je čakal mestni župan Grasselli, vladni komisar grof Pace, več poslancev in mestnih odbornikov; razen tega je čakala velika množica, ljubljanski veteranci, požarna straža z drugimi že došlimi vred.

Župan Grasselli je v imenu mesta ljubljanskega pozdravil prišle meščanske brambovce povdarjaje, da jih Ljubljana vsigdar rada vidi v svoji sredi, zlasti pa sedaj, ko se imajo večinoma v Ljubljani vršiti slavnosti 600letnega združenja dežele naše s hišo habsburško. Konečno došlim zakliče trikratén živio! — Poveljnik Wagner v nemškem jeziku odgovarja, omenja, da so bile meščanske obo-rožene straže vstanovljene pred 500 leti v obrambo zoper Turke, in da so teh 500 let vedno zveste bile svojemu poklicu. Cesar so pripoznali njih zasluge, ter so jim podarili zastavo s cesarskim orlom; pod njegovim krilom je vedno varno bivati, zato so se zmirom okoli njega zbirali. Konečno zakliče cesarju trikratén živio, ki se je gromovito ponavljal iz tisočerihi grl.

Potem so se vsi v redu s tremi godbami podali v mesto.

(Hrvatska deputacija) je došla danes popoldne ob polu dveh v Ljubljano.

(Pri dvorni obed) je danes ob šestih. Povabljenih je več deželnih poslancev velikega posestva.

(Minister grof Falkenhayn) pripeljal se je danes popoldne ob 3. uri z Rudolfovo železnico.

(Deželni zbor) je imel danes ob polu dvanajstih pred poludnem sejo, v

kteri je v tretjem branji sprejel in potem podpisal adreso, ktero bode jutri pri poklonitvi izročil presvit. cesarju. Adreso objavimo jutri, ko bo že izročena Njih Velikanstvu.

(Ministrá grofa Taaffe in Falkenhayn) nista prišla včeraj v Ljubljano, ampak je grof Taaffe prišel danes popoldne s poštnim vlakom. Na kolodvoru se je bilo k njegovemu pozdravu zbralo več odličnih gospodov, zlasti poslanca.

(Grof Hohencart) je včeraj zvečer ob šestih z dunajskim brzovlakom došel v Ljubljano, da se vdeleži šeststoletnice svoje rojstne dežele. V stanovanju je pri mil. gospodu knezu in škofu.

(Mestni odbor ljubljanski) imel je včeraj popoldno sejo, pri kateri so bili ministerski predsednik grof Taaffe, poljedelski minister grof Falkenhayn in deželni predsednik baron Winkler enoglasno izvoljeni za častne meščane. Ta novica bode gotovo prav radostno sprejeta od vseh, ki vedo, koliko se imamo Slovenci zahvaliti omenjenim gospodom za vse vspehe, ki smo jih dosedaj dosegli. Mestni zbor ljubljanski pa je dal s tem imenovanjem lep zgled vsem občinskim zastopom slovenskim, in prepričani smo, da nobena slovenska županija ne bode ostala za njim.

(Pri ljudski veselici) v petek 13. t. m. bode tudi izreden umetaljni ogenj. G. Stern, ki bode to osnoval, je poslal po dva tehnika iz Libereca, ki sta posebno v tem izurjena, ki že en teden delata za to priprave. Konečni tabló bode imel napis: Laibach, Krain; vmes pa érke presvitlega vladarja F. J. I. na desno in levo letne številke 1283, 1883 v deželskih in mestnih barvah.

(Gosp. Albert Samassa) pričakovaje Najvišega obiskovanja v svoji vili bode napravil razstavo svojih izdelkov. V nedeljo 15. in v ponedeljek 16. t. m. je ta razstava občinstvu odprta.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Šent-Vidu) se bode prvič javno prikazalo 16. t. m. ko se bodo cesar peljali čez Ježico. Deželna vlada je potrdila to društvo dne 12. p. m.; predsednik mu je župnik v. č. g. Andrej Vole, ki društvene zadeve marljivo oskrbuje.

(Za častnega meščana) je izvolilo Krško mesto ministerskega predsednika grofa Taaffeja.

(Vožni listki), ki se bodo jemali na progi iz Beljaka v Ljubljano po znižani ceni od 10. do 15. julija, bodo veljali do 18. julija za pot nazaj.

(Razpisane učiteljske službe.) Na novo ustanovljeni ljudski šoli v Ledinah pri Žireh učit. služba letne plače 450 gl. in stanovanje; definitivno ali začasno do 4. avgusta 1883 pri c. k. okr. šolskem svetu v Logateci. — Na 2razredni ljudski šoli na Vačjem druga učit. služba letne plače 400 gl. definitivno ali tudi začasno

do 20. julija 1883 pri c. k. okraj. šolskem svetu v Litiji.

(Hiša v Vevčah) je pogorela nočjo po polnoči. Govori se, da je bilo nalašč zažgano.

(Posnemanja vredno.) Nekje so storili prijatelji zvezo, da hočejo neko število spisov vsaki mesec za „Slovenca“ prirediti, pa mu tudi vsaki še enega naročnika pridobiti. Dobro — vivat sequens!

Razne reči.

— V Mostah, f. Brezniške, prigodila se je 9. t. m. velika nesreča. Peljali so se gg. župn. Kramar, bar. Marenzi in novomašnik Fertin obiskat nekega soseda. Blizo most se konj splaši, skoči v globoko grapo in nesreča neznanška zadene vse. G. Kramar si je zlomil levo roko dvakrat, se poškodoval na glavi in sicer zelo pretresel. G. baron si je zlomil nogo, piščal se mu je od kolena do stopal preklala, zlomilo mu je tudi nekoliko reber ter ga vsega pretreslo; voznik si je zlomil roko, nekaj se govori, da tudi nogo. Novomašnik je ostal nepoškodovan. Zdravniška pomoč je bila kmalo pri rokah. O g. baronu sploh dvomijo, da bi kdaj ozdravil; bil je že previden. Drugi so ponesrečene prenesli v Breznico. Streže jim prednica usmiljenih sester, bar. Lazzarini sama. Bog jim pomagaj!

— Nesreča. V Gotenici, okraju kočevskem, Primorci delajo cesto. Pri razstreljevanji skal, padla je 9. t. m. popoldne silovita skala na nekega že 70letnega delavca tako nesrečno, da ga je vsega zmečkala in je mahoma obležal mrtev.

— Pri sodnji v Nyiregyhaza plete se še zmirom obravnava o umoru v Tisza-Ezlar. Zaslišani so bili brodniki, ki so obdolženi tihotapstva z mrličem. Po večem so preklicali vse, kar so prvič obstali pri preiskavi, rekoč, da niso smeli svobodno govoriti, da so jih na razne načine silili drugače govoriti, kakor je bilo res, da so jih tako ali tako mučili in prisilili, da so obstali kar so sodniki hoteli izvedeti. Nekdo, ki je štirikrat bil zaslišan je vselej drugače izpovedal. Priče, kateri kaj izpovedo za Jude obteživnega, zagovorniki, katerih je menda toliko kolikor obdolženih, tako križem izprašujejo, da se na zadnje zagovore in v nasprotje zapletó, potem pa kažejo, češ, toliko veljavo imajo priče. Posebno hudo se pa godi ženskam, katere pridejo v tak ogenj, revce postanejo vse zbegane, in vse križem govore, mater umorjene Solymossi tako sem in tje izprašujejo, da na zadnje reva ne bode vedela, kakšna je bila njena hči. Tako se zarad te judovske pravde širi moralno spridenje med ljudstvom, ljudje zgube ves strah Božji, s prisegami se igrajo, kakor otroci z lešniki — in to vse stori?

Samomor voznika Mikloš, o katerem so odvetniki mislili, da bode važna priča pri spoznavanju mrliča, osupnil je vse. Stvar prihaja čezdalje bolj zapletena in strašljiva — a to ne na korist obdolženim.

Umrli so:

5. jul. Karol Kušar, dninar. 25 let, pljučna tuberkuloza. — Janez Simonovec, 5 let, Poljanska

cesta št. 42. — Neža Bukovnik, dninarka, 28 let. — Jakob Rupert, čevljar, 58 let, jetika.

7. julija. Dr. Viljem Ribič, c. kr. notar, 55 let, stari trg št. 21, pljučni emfizem.

8. julija. Friderik Hubmajer, kopitar, 68 let, Florij. ulice št. 27, kron. črv. katar. — Martin Majetič, delavec, 69 let, Hradeckijeva vas št. 10, pljuč. emfizem.

V bolnišnici:

2. julija. Helena Skander, kmetica, 34 let. — Uršula Bernik, gostija, 78 let, starost. — Helena Oblak, 70 let, vnetje prsne mrene. — Blaž Kuhar, učitelj, otrpnjenje srca.

6. julija. Vincenc Cesner, delavec, 40 let, delirium tremens. — Neža Babnik, gostija, 70 let, starost.

V Elizabetini bolnišnici:

3. julija. Juliana Remškar, 1½ leta, Polj. cesta 18, Rhabitis.

Razstava

goveje živine in kmetijskega orodja l. 1883 prične se v četrtek, dne 12. julija.

Slovesno otvorjenje razstave po njegovi ekselenci visokorodnemu ministru poljedelstva grofu Juliju Falkenhaynu bode dne 12. julija med 11. in 12. uro popoldne.

Vstopnine:

1. Prosti so razstavljavci ves čas razstave (za posebne vstopnice na ime to ne velja).

2. Po 50 kr. za osebo je plačati dne 12. julija o otvorjenji.

3. Po 1 gl. za osebo je plačati dne 12. julija, o prihodu presvitlega cesarja v razstavo. Te vstopnice dajejo se le v omejenem številu, bolj znanim odličnim in praznično oblečenim osebam in se glasijo samo za ime. Vstop za ta popoldan je dopuščen samo od 2. do 3. ure popoldne. Dobivajo se v pisarni c. k. kmetijske družbe v Salendrovih ulicah in v prodajalnici gosp. Petra Lassnik-a v gledaliških ulicah in sicer dne 10., 11. in 12. julija od 10. do 12. ure popoldne in od 3. do 5. ure popoldne.

4. Vstopnina od 5. ure popoldne naprej dne 12. julija, celi dan 13. in 14. julija znaša po 20 kr. za osebo; od dne 15. do 31. julija pa za ostalo razstavo poljedelskih strojev in poljedelskega orodja po 10 kr. za osebo.

Izdelovala bode mlekarska zadruga očitno v razstavi z različnimi pinjami surovo maslo, bo razlagala ravnanje z mlekom, preiskovanje mleka glede nepokvarjenosti in dobrote, in pa računovodstvo mlekarskih zadrug.

V razstavi izdelovala bode mlekarska zadruga iz mleka vsakovrstne izdelke, ter prodajala, n. pr. sladko posneto mleko, smetano samo ali tudi z mlekom in fino surovo maslo.

Glavni odbor c. k. kmetijske družbe v Ljubljani.

Hiša z vrtom,

pripravna za vrtnarijo ali kak drug obrt v predmestju ljubljanskem je naprodaj. — Več o tem pov. vredn. „Slovenca“.